

Naš spis broj: 2880.6.1
Zagreb, 23.11.2022.

Na poslovni broj: St-2258/2016

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 ZAGREB

Pravna stvar:

STEČAJNI DUŽNIK: **ROBERTO PLUS d.o.o.**, u stečaju, Zagreb, Velikopoljska 42, OIB: 66385801110,

STEČAJNI VJEROVNIK: **NEVEN PERICA**, Rabusova 13, 10000 Zagreb, OIB 55470568525, zastupan po punomoćniku Hrvoju Čipčić-Bragadinu, odvjetniku iz Zagreba OIB: 54664943330

STEČAJNI UPRAVITELJ: **MARINKO PAIĆ** iz Zagreba, VI Požarinje br. 6, OIB: 55654806007, zastupan po punomoćniku Hrvoju Čipčiću-Bragadinu, odvjetniku iz Zagreba, OIB: 54664943330

Radi: stečajnog postupka

Ž A L B A

1x sudu putem e-komunikacije
punomoći
dok. iz predmeta St-2258/16, St-1441/11 i St-3125/18

stečajnog vjerovnika i stečajnog upravitelja
protiv rješenja Naslovnog suda, broj
gornji od 07.11.2022. godine

- I. Rješenjem broj i datum kao u rubrici pod točkom I. izreke utvrđuje se da je stečajnom upravitelju Marinku Paiću, OIB: 55654806007, Zagreb, VI. Požarinje 6, prestala dužnost 03. veljače 2021., danom pravomoćnosti rješenja Republike Hrvatske, Ministarstva pravosuđa, klasa: UP/I-133-04/15-01/166, Ur. broj: 514-04-02-02-19-57 od 17. travnja 2019. dok je točkom II. izreke za novog stečajnog upravitelja imenovana Rajka Jagmarević iz Zagreba, Jurja Dalmatinca 7, OIB:54873974132.

II. Navedeno rješenje, stečajni vjerovnik i stečajni upravitelj (dalje u tekstu: žalitelji) u otvorenom zakonskom roku, po svojem punomoćniku, temeljem čl. 378. do 381. ZPP-a a u svezi sa čl. 353. do 356. ZPP-a i sa čl. 10 SZ-a u cijelosti pobijaju zbog:

- bitne povrede odredaba stečajnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

III. **BITNA POVREDA ODREDABA STEČAJNOG POSTUPKA** kao žalbeni razlog iz podredne primjene članka 354. Zakona o parničnom postupku pravno predleži jer rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka rješenja proturječi razlozima navedenim u obrazloženju pobijanog rješenja, razlozi na koje se sud u rješenju poziva su nejasni i u suprotnosti sa odlučnim činjenicama između kojih postoji znatno protuslovlje, te iz razloga jer postoji znatno protuslovlje između utvrđenja suda o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i raspravnih zapisnika i isprava u spisu.

Žalitelji ističu da bitna povreda odredaba parničnog postupka prvenstveno postoji iz razloga jer sud nije adekvatno primijenio odredbe čl. 8. i čl. 221 a. ZPP-a te nije potpuno i istinito utvrdio dokazane činjenice temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja a koje je po treći put doneseno identično i isključivo iz istog razloga kao i prethodna dva, razvidno je da Sud svoju odluku kojom utvrđuje da stečajnom upravitelju prestaje dužnost a ne da ga Naslov razrješava dužnosti, ponovo zasniva isključivo na temelju utvrđenja Naslova, da je uvidom u rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva pravosuđa, klasa: UP/I-133-04/15-01/166, Ur. broj: 514-04-02-02-19-57 od 17. travnja 2019., utvrdio da je u tijeku ovog stečajnog postupka Marinko Paić brisan s liste stečajnih upravitelja zbog potvrđene optužnice u kaznenom postupku navedenom u pobijanom rješenju, usprkos činjenici da je u ovom postupku prethodnim ponovnim rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj Pž-3085/22 od 20.07.2022. g. decidirano navedeno da iz razloga kojima Sud u pobijanom rješenju opravdava donošenje svoje odluke, stečajnom upravitelja ne može prestati dužnost.

Drugi razlozi koje Naslov pokušava nespretno inkorporirati u razloge njegova donošenja su de facto kontradiktorni izreci samog rješenja jer se izrekom pobijanog rješenja utvrđuje prestanak dužnosti stečajnog upravitelja isključivo na temelju činjenice brisanja sa liste stečajnog upravitelja uslijed vođenja kaznenog postupka protiv njega dok bi za skrivljeno ponašanje stečajnog upravitelja Naslov istog trebao razriješiti a što je bez valjanog zahtjeva odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika koji u ovom postupku ne postoje, jedino moguće ako on svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupa po nalogu suda. Tako su potpuno neuvjerljivi razlozi navodne tehničke prirode da se stečajnom upravitelju ne bi mogla vršiti korespondencija kroz sustav e-Spis, misleći vjerojatno tu na dostavljanje putem e-komunikacije ili njegovog navodnog skrivljenog ponašanja jer navodno nije unovčio imovinu stečajnog dužnika u roku od godine i pol dana slijedom čega bi navodno bili ispunjeni razlozi iz čl. 91 st. 2. SZ-a a koji razlozi se detaljnije osporavaju u nastavku ove žalbe.

U odnosu na glavni i jedini razlog donošenja pobijanog rješenja, žalitelji istovjetno žalbenim razlozima iz njihovih ranijih žalbi i ovdje ističu da su procesne povrede koje su počinjene prilikom donošenja pobijane odluke prvenstveno su rezultat pogrešne primjene materijalnog prava te očituju u činjenici da je Naslov pogrešno utvrdio da bi odredbama Stečajnog zakona iz NN 71/15 a pogotovo njegovog čl. 91 i koji se ima primijeniti na ovaj konkretan slučaj sukladno odredbama čl. 37. st. 1. ZID Stečajnog zakona iz NN 104/17 i ZID Stečajnog zakona iz NN 36/22, bilo uopće predviđeno da bi stečajnom upravitelju mogla prestati dužnost pravomoćnošću rješenja o brisanju sa liste stečajnih upravitelja a kako je pobijanim rješenjem utvrđeno. Naime, u trenutku pokretanja ovog stečajnog postupka rješenjem od 15.02.2017. g. bio je na snazi Stečajni zakon iz NN 71/15 čija odredba čl. 91. nije uopće sadržavala stavak 9. na kojeg se poziva Naslov u pobijanom rješenju kao niti bilo koju drugu odredbu koja bi otvarala mogućnost da stečajnom upravitelju prestaje dužnost brisanjem sa liste stečajnih upravitelja a kasnije izmjene i dopune Stečajnog zakona koje su objavljene u NN 104/17 i NN 36/22 su u svojim prijelaznim i završnim odredbama odredbama (čl. 37. st. 1. ZID SZ iz NN 104/17 i čl. 115. st. 1. ZID SZ iz NN 36/22) izričito utvrđuju da će se stečajni postupci u tijeku dovršiti prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dakle prema odredbama Stečajnog zakona iz NN 71/15.

Kako dakle u Stečajnom zakonu iz NN 71/15 a koji se ima primijeniti na ovu pravnu stvar nije bila predviđena mogućnost da se utvrdi da bi stečajnom upravitelju prestala dužnost pravomoćnošću rješenja o brisanju sa liste stečajnih upravitelja, a što je uvedeno tek kasnijim izmjenama i dopunama te bi ju bilo moguće primijeniti samo u stečajevima koji bi bili pokrenuti nakon stupanja na snagu ZID SZ iz NN 104/17 a koji je stupio na snagu tek 02.11.2017. g. kada je stečaj u ovom postupku već bio u tijeku, to je pobijano rješenje zasnovano na nepostojećoj zakonskoj odredbi slijedom čega se isto ne može provjeriti te su u cijelosti ispunjeni žalbeni razlozi iz ove točke žalbe.

Podredno, da se odredbe čl. 91. st. 7. (ranije 9.) iz ZID SZ-a iz NN 36/22 čak i mogu primijeniti u konkretnom slučaju, pobijano rješenje je nezakonito jer je Naslov potpuno ignorirao činjenicu da okolnosti koje dovode do prestanka dužnosti stečajnog upravitelja nisu postojale u trenutku kada je Marinko Paić imenovan stečajnim upraviteljem u ovom postupku tj. 15.02.2017. g. kao i da je suprotno odredbama čl. 91. st. 9. SZ-a Naslov donio rješenje kojime je utvrdio da je stečajnom upravitelju uslijed brisanja s liste stečajnih upravitelja prestala dužnost u ovom postupku sa danom 03.02.2021. g. a ne eventualno sa danom donošenja pobijanog rješenja, iako bi i takvo rješenje u konkretnom slučaju bilo nezakonito. S obzirom da se odredba čl. 91. st. 4. SZ-a odnosi samo na slučaj da pravo na žalbu protiv razrješenju o razrješenju imaju samo stečajni vjerovnici, a ovdje se radi o slučaju prestanka dužnosti a ne razrješenja, to je pogrešno i uputa o pravnom lijeku da bi samo stečajni vjerovnici imali pravo na žalbu protiv pobijanog rješenja a ne i sam stečajni upravitelj.

Naime, u situaciji kada je stečajni upravitelj u trenutku svog imenovanja bio upisan na listi stečajnih upravitelja te time osigurao stečena prava stečajnog upravitelja u tijeku stečajnog postupka, Naslov pobijanim rješenjem nije mogao retroaktivno utvrditi činjenicu prestanka dužnosti sa nekim ranijim datumom nakon kojeg je stečajni upravitelj i dalje poduzimao pravne radnje u ime stečajnog dužnika jer bi time bilo dovedeno u pitanje valjanost i zakonitost poduzetih radnji od strane stečajnog upravitelja u vremenu od njegovog brisanja sa liste pa do donošenja pobijanog rješenja a čime bi se stvorila pravna nesigurnost kako po samog stečajnog upravitelja ali tako i po stečajnog dužnika i stečajne vjerovnike koji bi od tih radnji imale koristi ako se radi npr. o unovčenju imovine stečajnog dužnika a također i po

treće osobe koje bi tim unovčenjem imovine stečajnog dužnika stekle vlasništvo te imovine. Kada bi se dakle primijenila retroaktivna primjena činjenice prestanka dužnosti stečajnog upravitelja, sve radnje koje je on poduzeo nakon datuma određenog pobijanim rješenjem bile bi pravno nevaljane ako su poduzete u ime stečajnog dužnika a što bi utjecalo i na stečena prava trećih osoba.

Kada je stečajni upravitelj, koji je bio imenovan u stečajnim postupcima, poput ovoga, koji su bili pokrenuti prije primjene odredbi ZID Stečajnog zakona iz NN 194/17 brisan sa liste stečajnih upravitelja time se samo stvaraju procesne zapreke da bi on bio izabran kao stečajni upravitelj u novim stečajnim postupcima dok u odnosu na postupke koji su u tijeku i u kojima je on bio valjano imenovan te poduzimao radnje u ime stečajnog dužnika Naslov ne bi mogao utvrditi da bi mu prestala dužnost nego bi eventualno analogno trebao primijeniti odredbu čl. 81. st. 2. Stečajnog zakona iz NN 36/22 te bi ga trebalo samo izuzeti od dodjeljivanja novih predmeta a kako je to predviđeno i čl. 116. ZID Stečajnog zakona iz NN 36/22.

Kako je dakle donošenjem pobijanog rješenja Naslov povrijedio stečena prava stečajnog upravitelja na njegovu štetu neosnovanom primjenom odredaba čl. 91. SZ-a bez postojanja valjanog razloga za utvrđenjem prestanka njegove dužnosti to je pobijano rješenje nezakonito.

Nadalje, u odnosu na tvrdnju Naslova da bi stečajni upravitelj trenutkom potvrđivanja optužnice postao nedostojan za obavljanje svoje dužnosti te da isti zbog te činjenice ne bi niti mogao biti imenovan za člana uprave nekog društva prema odredbama ZTD-a jer ne bi mogao uspješno obavljati dužnost stečajnog upravitelja i štititi imovinu stečajnog dužnika, a kako to Naslov navodi pod točkom 5. obrazloženja pobijanog rješenja, žalitelji ističu da su ti zaključci Naslova potpuno netočni te da isti nemaju uporište u odredbama ZTD-a koji uređuju pitanje sposobnosti osobe za imenovanjem članom uprave nekog društva. Naime, sukladno odredbama čl. 239. st. 2. ZTD-a je predviđeno da članom uprave može biti svaka fizička osoba koja je potpuno poslovno sposobna i koja nije pravomoćnom presudom kažnjena za kazneno djelo zlouporabe stečaja, zlouporabe u postupku stečaja, pogodovanja vjerovnika ili povrede obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga iz Kaznenog zakonika Republike Hrvatske i to za vrijeme od pet godina po pravomoćnosti presude kojom je osuđena, s time da se u to vrijeme ne računa vrijeme provedeno na izdržavanju kazne ili protiv koje je izrečena mjera sigurnosti zabrane obavljanja zanimanja koje je u potpunosti ili djelomično obuhvaćeno predmetom poslovanja društva za vrijeme dok traje ta zabrana. S obzirom da je protiv stečajnog upravitelja samo potvrđena optužnica i kazneni postupak koji se vodi kod Općinskog kaznenog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem K-1206/2021 je još uvijek u tijeku u kojem je, uzgred rečeno, stečajni upravitelj već tri puta bio oslobođen optužbe, to ne postoji pravomoćna osuđujuća presuda protiv stečajnog upravitelja i to za djela predviđena čl. 239. st. 2. ZTD-a koja bi priječila da stečajni upravitelj bude imenovan za člana uprave nekog društva kao i da bi on time eventualno bio nedostojan za obavljanje svoje dužnosti, kako to pokušava pogrešno implicirati Naslov.

U pogledu tvrdnje Naslova da postoje važni razlozi da stečajnom upravitelju, sukladno čl. 91. st. 3. SZ-a ne omogući očitovanje prije donošenja odluke kojom ga se razrješuje zbog razloga iz čl. 91. st. 2. SZ-a tj. njegova skrivljenog ponašanja i ako on svoju dužnost ne obavlja uspješno, žalitelji ističu da Naslov nije naveo niti jedan od tih važnih razloga koji su povezani sa njegovim navodnim skrivljenim ponašanjem ili tehničkom nemogućnosti komunikacije putem e-komunikacije a da mu je prije donošenja pobijane odluke omogućio takvo očitovanje onda bi stečajni upravitelj uspješno otklonio sve razloge koje Naslov navodi kao osnove za donošenje

pobijane odluke a što se detaljnije objašnjava u sljedećoj točki žalbe i za što se dostavljaju dokazi u privitku ove žalbe.

- IV. **POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE** kao žalbeni razlog iz članka 355. Zakona o parničnom postupku pravno predleži jer je sud odlučne činjenice pogrešno utvrdio a bitne činjenice nije pravilno ocijenio.

Činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno u tijeku prvostupanjskog postupka prvenstveno zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka opisanih u prethodnoj točki ove žalbe gdje su djelomično navedeni i razlozi iz ove točke žalbe a koji se ovdje dopunjuju.

U odnosu na navodnu nedostojnost stečajnog upravitelja za obavljanje dužnosti i njegovu nemogućnost da bi bio imenovan i za člana uprave nekog društva uslijed potvrđene optužnice, žalitelji su već istakli da ne postoji pravomoćna presuda protiv stečajnog upravitelja za k.d. opisana u čl. 239 st. 2. ZTD-a koja bi predstavljala zakonsku zepreku za njegovo imenovanje za člana nekog društva ili koja bi ga eventualno učinila nedostojnim za obavljanje njegove dužnosti. Također se ističe da i ta optužnica koju spominje Naslov kao razlog donošenja pobijanog rješenja je potvrđena još rješenjem od 28.01.2019. g. iako je to ista optužnica koja je ranije bila potvrđena i rješenjem od 26.03.2010. g., dakle prije više od 12 godina i koja je u tijeku kaznenog postupka tri puta bila odbijena donesenim presudama u korist stečajnog upravitelja, a u tom cijelom periodu do donošenja pobijanog rješenja je stečajni upravitelj obavljao svoju dužnost u mnogobrojnim stečajnim postupcima, vrlo predano i uspješno a nadasve dostojno, tako da se Naslov na nedostojnost ne može pozivati isključivo na temelju činjenice potvrđivanja optužnice a osim toga to nije niti predviđeno stečajnim razlogom kao nrazlog njegova razrješenja ili prestanka njegove dužnosti kako to pogrešno zaključuje Naslov.

U odnosu na tehničku nemogućnost obavljanja e-komunikacije sa stečajnim upraviteljem, žalitelji ističu da stečajni upravitelj u svim ostalim pa tako i u ovom postupku uspješno komunicira sa Naslovom putem e-komunikacije a što je vidljivo i iz dokaza koji se prilažu uz ovu žalbu. Kako upravo od samog suca ovisi unos OIB-a stečajnog upravitelja u sustav e-spisa onda je jasno da upravo taj sudac može i uskratiti iz samo sebi poznatih razloga pravo stečajnom upravitelju da na taj način komunicira sa sudom ali se taj razlog onda nikako ne može pripisati u krivnju stečajnom upravitelju nego upravo sudu koji je takvu odluku i donio i uskratilo tehničku mogućnost stečajnom upravitelju da na taj način komunicira sa sudom.

Pozivanje Naslova na skrivljeno ponašanje stečajnog upravitelja iz razloga jer nije u roku od godine i pol dana od dana održavanja izvještajnoga ročišta unovčio imovinu koja ulazi u stečajnu masu tako da se može pristupiti završnoj diobi je također potpuno pogrešno i na zakonu neosnovano jer to sukladno odredbi čl. 91. st. 1. SZ-a može biti razlog za razrješenje stečajnog upravitelja samo na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika a koji u konkretnom slučaju ne postoji te Naslov bez zahtjeva ovlaštenog tražitelja nije ovlašten donijeti takvu odluku po službenoj dužnosti čak kado bi za to i bio kriv stečajni upravitelj a što također ovdje nije slučaj. Naime, uvidom u predmet stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom je razvidno da imovinu stečajnog dužnika čine tri nekretnine pod razlučnim pravom i to nekretnina u Zagrebu ,Velikopoljska , nekretnina u Rijeci i nekretnina u Zagrebu, Zelengaj. Nekretnine u Rijeci i Zagrebu Zelengaj, unovčavale su se po prijedlogu razlučnih vjerovnika u

ovršnom postupku, odnosno izvan stečajnog postupka i to nekretnina u Rijeci u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Rijeci pod poslovnim brojem Ovr-2618/2018, a nekretnina u Zagrebu na Zelengaju u ovršnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, poslovni broj Ovr-304/2017. Nekretnina u Velikopoljskoj se unovčavala u ovršnom postupku na Općinskom sudu u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-7088/15 (novi broj Ovr-1236/18) u kojem je dana 07.08.2020. g doneseno rješenje o obustavi ovrhe, čime su se stekli uvjeti za njenu prodaju u ovom stečajnom postupku. Slijedom navedenog stečajni upravitelj je još dana 10.11.2020. godine podnio prijedlog za sazivanje ročišta za utvrđenje vrijednosti nekretnine u svrhu prodaje ali do današnjeg dana još uvijek nije donesen zaključak o prodaji nekretnine i utvrđenju njene vrijednosti. Dakle stečajni upravitelj je postupao upravo suprotno onome što Naslov navodi i savjesno je radio sve što je u njegovoj obvezi te je slao podneske ovršnim sudovima u Rijeci i Zagrebu kojima se legitimirao kao vanknjižni vlasnik odnosno izlučni vjerovnik; pokrenuo tužbu na ovršnom sudu u Rijeci da se ne provodi ovrha dok se stečajni dužnik kao vanknjižni vlasnik – izlučni vjerovnik ne upiše kao vlasnik u zemljišnim knjigama u kojim je kao vlasnik upisan RAUL d.o.o. u stečaju., a u kojem postupku je konačno priznato izlučno pravo stečajnog dužnika Roberto plus d.o.o. u stečaju. Dakle neunovčenje imovine stečajnog dužnika nije krivnja stečajnog upravitelja već dugotrajnosti sudskih postupaka ali i nepostupanja samog stečajnog suda u ovom postupku koji nije pravodobno reagirao na podneske stečajnog upravitelja koje je on upravo i podnosio radi čim brže prodaje stečajne imovine.

Osim toga stečajni upravitelj je poduzeo sve radnje vezano uz njegove obveze, kao npr praćenje najмова, i drugo te o tome redovno kroz svoja izvješća izvještavao sud o čemu se dokumentacija nalazi se u sudskom spisuu.

- V. **POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA** kao žalbeni razlog iz članka 356. Zakona o parničnom postupku pravno predleži jer sud nije pravilno primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti odnosno propustio ju je primijeniti.

Naime, kao što je to obrazloženo žalbenim razlozima navedenim u ranijem dijelu ove žalbe, Naslov je potpuno pogrešno primijenio odredbu čl. 91. st. 9. SZ-a iz NN 104/17 iako istu de facto podvodi pod odredbu čl. 91. st. 2. SZ-a jer ista uopće ne postoji a s obzirom da Stečajni zakon iz NN 71/15 koji je bio na snazi u trenutku pokretanja ovog stečajnog postupka i koji je sukladno kasnijim izmjenama i dopunama Stečajnog zakona koje su objavljene u NN 104/17 i NN 36/22 trebalo primijeniti s obzirom da je tim izmjenama i dopunama izričito utvrđeno da će se stečajni postupci u tijeku dovršiti prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dakle prema odredbama Stečajnog zakona iz NN 71/15, niti ne predviđa mogućnost da bi stečajnom upravitelju dužnost prestala brisanjem sa liste stečajnih upravitelja što znači da bi ga se eventualno moglo samo razriješiti zbog njegovog skrivljenog ponašanja ili na osobni zahtjev a niti jedno od navedenog nije utvrđeno u tijeku ovog postupka.

- VI. Temeljem svega navedenog žalitelj

P R E D L A Ž U

- da se predmet uputi Visokom trgovačkom sudu RH sa prijedlogom
 - da se žalba uvaži, pobijano rješenje preinači i odbije utvrđenje da bi stečajnom upravitelju prestala dužnost i da bi bio imenovan novi stečajni upravitelj, a podredno da se isto ukine i predmet vrati na dopunu postupka prvostupanjskom sudu, pred novim stečajnim sucem s obzirom da je sadašnji sudac pokazao izrazitu upornost u pokušaju nezakonitog razrješenja stečajnog upravitelja i protivljenju zaključcima VTS-a u ovoj pravnoj stvari;
- te da se u svemu daljnjem postupi u smislu odredaba Stečajnog zakona.

Neven Perica i Marinko Paić po:

ODVJETNIK / ATTORNEY-AT-LAW
HRVOJE ČIPIĆ-BRAGADIN
Masarykova 15, 10000 Zagreb
t.: 01/4814-219, f.: 01/4871-949
e-mail: hrvoje@c-b.hr